

تاوان سكوت

مجموعه شعر

على كيانلوئى

www.ketab.ir

سرشناسنامه	- کیانلوی، علی، ۱۴۵۳
عنوان و نام پدید آورنده	تاوان سکوت / مجموعه شعر علی کیانلوی.
مشخصات نشر	، ۱۴۰۰. تهران: انتشارات آنان
مشخصات ظاهری	۵۲ ص.
شابک	۹۷۸۶۲۲-۷۶۱۹-۷۹-۹
وضعیت فهرست نویسی	فینپا
موضوع	شعر فارسی-قرن ۱۴ Persian poetry -- ۲۰th century
رده بندی کنگره	PIR۸۱۹۱
رده بندی دیویی	۸۵۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	۸۷۵۴۶۵۷

تاوان سکوت

مجموعه شعر: علی کیانلوی

ناشر: آنان

مدیر مسئول: غلامرضا حداد جمی

طراح جلد: حمید قوام زاده

صفحه آرا: خدیجه صفالومنزّه

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰

تیراژ ۷۰۰ نسخه

قیمت: ۳۵۰۰۰۰ ریال

تلفن: ۰۹۱۸۳۴۲۷۰۴۷-۰۹۳۵۴۴۱۷۹۳۰

همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

بحث چیستی و تعریف شعر، یک مقوله‌ی سخت است و پاسخ دادن به چنین سوآلی تقریباً امکان پذیر نیست؛ چرا که می‌شود به اندازه‌ی تمام سلیقه‌ها برای شعر تعریف متصور شد. از این رو شعر تعریف ناپذیر ترین است. اشک洛夫سکی گفته است: شعر رستاخیز کلمات است. شمس قیس رازی در "المعجم فی معایر اشعار العجم" می نویسد: "شعر سخنی است اندیشیده، مرتب، معنوی، موزون، متکرر، متساوی، حروف آخرین آن به یکدیگر مانده".

این تعریف به چهار عنصر اندیشه، وزن، قافیه، زبان نظارت دارد. دکتر محمدرضا شفیعی کدکنی از کتاب شفای ابن سینا بلخی فصل پنجم مقاله پنجم چنین نقل می کند: "شعر کلامی است مخیل، ترکیب شده از اقوالی دارای القاعاتی که در وزن متفق، و متساوی و متکرر باشند و حروف خواتیم آن متشابه باشند". دکتر کدکنی نظر دیگری هم دارد و گفته است: "شعر حادثه‌ای است که در زبان روی می دهد و در حقیقت، گوینده‌ی شعر با شعر خود، عملی در زبان انجام می دهد که خواننده، میان زبان شعری او، و زبانی روزمره و عادی تمایزی احساس می‌کند". در جای دیگر نیز گفته‌است: "شعر گره‌خوردگی عاطفه و تخیل است که در زبان آهنگین شکل گرفته باشد".

"رضا براهنی" گفته و نوشته است: "شعر، جاودانگی یافتن استنباط احساس انسان است از یک لحظه از زمان گذرا، در جامه‌ی واژه‌ها".

- "شعر زاینده‌ی بروز حالت ذهنی است برای انسان در محیطی از طبیعت"

- "شعر فشرده‌ترین ساخت کلامی است."

- شعر یک واقعه‌ی ناگهانی است، از سکوت بیرون می‌آید و به سکوت بر می‌گردد.

براهنی جسارت به خرج داده و گفته است:

هر ایجادِی شعر است؛ "گفتن، آن‌هم به قصد ایجاد چیزی، شعر سرودن است."

یا:

"انسان اولیه که نخستین شاعر نیز بود، الهی‌ترین خصوصیت خود- قدرت نامیدن و

شعر گفتن- را آن‌چنان مقدس پنداشته که آن را به خدا نسبت داده است."

"مهدی اخوان ثالث" گفته است:

شاعر هنگام شعر گفتن، در پرتو شعور نبوت قرار می‌گیرد.

گروهی نیز بر عنصر خیال تأکید کرده‌اند و شعر را کلامی مخیل و موزون دانسته‌اند. "

احمد شاملو" گفته است: اگر شعر را کلامی مخیل بدانیم پس نتیجه می‌گیریم که

همه‌ی دیوانگان شاعرند.

"ملک الشعراء بهار" در پاسخ به این سوال که شعر چیست؟ و شاعر کیست؟ گفته

است:

"شعر خوب چیزی است که از احساسات، عواطف و انفعالات و از حالات روحیه‌ی

صاحب خود، از فکر دقیق پرهیجان و لمحهی گرم تحریک شده‌ی یک مغز پر جوش و

یک خون پر حرارت حکایت کند... شعری که مقصود ماست، شعری است که از یک

دماغ شاعر خلاق در بحبوحه‌ی احساسات و تراکم عواطف و عوارض گوناگون و در یک

حال هیجانی گفته شده باشد. هر چه هیجان و اخلاق گوینده- در موقع گفتن یک شعر

یا ساختن یک غزل- قوی‌تر و نجیب‌تر باشد، آن شعر بهتر و خوب‌تر خواهد بود. شعر

خوب آن است که خوب تهییج کرده و خوب فهمیده شود و خوب به حافظه سپرده

شود..." [۱]